

عنوان مقاله:

کهن الگویی و مفاهیم نمادین آن در معماری

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سمانه سلطان زاده - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، دانشجوی دکتری معماری

امید نیکخو - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین

خلاصه مقاله:

انسان همچنان که در زمان پیش می رود تمام ابعاد زندگی خود را دنبال می کند. کهن الگوها تخیلات مردم را پرورش می دهند. برای رسیدن به آرمان شهرهایی که انسان همیشه در آرزوی آن بوده است، به دنیای مادی اعتبار می دهند، زاده نشده و نمی میرند و زمان و مکان را برای خود تسخیر می کنند و این تنها فضاست که قابلیت بستر سازی را برای کهن الگوها دارد. کهن الگویی، داستان هزارو یک شبی از فراسوی آسمانها و زمین است که عرصه پهناوری را از خود به جای می گذارد، و تمام معیارهای نگرشی آدمی را به گذشته، حال و آینده تحت تاثیر قرار می دهد و به دنبال اندیشه هایی که در نهان خود دارد، فضاهای ویژه ای از درون برای خود هموار می کند که این فضاها همان فضای آرکی تایپی است. فضایی که به دنبال آن ریشه های ذهنی برش و ساختار ابرانسانی را به وجود می آورد. نقش کهن الگوها برای مردم همانند نقش یک معمار است. برای جامعه، که می تواند از تصورات ذهنی خود در طراحی در سه زمینه هویت، ساختار و معنا استفاده کند و همانند الگوهای معماری در فضا سازی، برای انسان ها عواملی چون امنیت روانی، زیبایی نمادین، و تطبیق محیط با نیازهای خاص انسانی را تامین سازد و مهمترین اثری که می تواند داشته باشد تاثیر بر قلمرو مکانی یا فضای کاملا شخصی است. در این مقاله سعی بر آن است با روشی تحلیلی توصیفی و استفاده از منابع کتابخانه ای به بررسی نقش الگوهای پایدار در جاودانگی و پایداری معماری پرداخت.

کلمات کلیدی:

الگوی پایدار (کهن الگویی)، نماد، خورشید، گل نیلوفر، ماندالا، چلیپا و

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/618960>

